

РЕШЕНИЕ

№ 2099

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1161** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5182 от 12.11.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 11063/ 2013 г. е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-011705 от 20.06.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР – отдел „Пътна полиция“, с което на Ц. И. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.“в“ от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Ц. И. К. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № 23-4332-011705/ 20.06.2023 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 20.12.2022 г., около 17:30 часа в [населено място] по С. тангента от [улица]към [улица]и в близост до пътен възел за[жк], Ц. И. К., като водач на товарен автомобил „В. ФМ 420 4Х2Р“ с рег. [рег.номер на МПС] , поради маневра свързана с частично навлизане в съседна лява пътна лента, реализирал ПТП в лек автомобил „ФИАТ Д. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не уведомил органите на МВР от по територия и не останал на място след реализираното ПТП. За така установеното на Ц. И. К. е съставен АУАН за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5,

пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. С поведението си Ц. И. К. е нарушил горесцитираната разпоредба, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

Законосъобразно е наложено и второто наказание, тъй като след реализиране на ПТП водачът не е останал на място, въпреки че не е постигнато съгласие между двамата участници в ПТП относно обстоятелствата във връзка с неговото настъпване.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените му указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. В случая на Ц. К. е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Оплакването на касатора за нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН също е неоснователно. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. Видно от съставения акт, в настоящия случай това обстоятелството е отбелязано в него, като актът е съставен от мл. автоконтрольор С. в присъствието на свидетелите Ц. Г. и С. Д. по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Актосъставителят и свидетелите са подписали акта съгласно изискването по чл. 43, ал. 1 ЗАНН.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи

административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираните нарушения и относимите обстоятелства, при които са били извършени. Налице е съответствие между словесното описание на нарушенията и правната им квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от № 5182 от 12.11.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав по н.а.х.д № 11063/2023 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: